

2.4. Efter den gældende regel i konkurslovens § 42 kan en kreditor modregne tidligere stiftede krav mod skyldneren i krav, som skyldneren erhverver under en betalingsstandsning mod den pågældende kreditor. Dette har fra flere sider været kritiseret, jfr. nærmere betænkning nr. 983, side 27-29. Navnlig har det givet anledning til kritik, at det offentlige har modregnet krav mod skyldneren i krav, som skyldneren erhverver mod det offentlige under betalingsstandsningen, f.eks. krav på udbetaling af negativt momstilsvær. I den forbindelse har det været anført, at disse regler om modregning har vanskeliggjort eller hindret rekonstruktion af betalingsstandsningens ramte virksomheder.

Der har ikke været enighed i udvalget om spørgsmålet om udformningen af reglerne om modregning.

Et *flertal* i udvalget stiller forslag om, at den gældende retstilstand ændres, således at der indføres regler, der afskærer kreditorer fra at modregne krav, der er erhvervet før fristdagen, i krav, som skyldneren har erhvervet efter fristdagen. Med henblik herpå foreslår et flertal en særlig regel om modregning under betalingsstandsning i lovudkastets § 15, stk. 1, 2. pkt. samt en ændring af konkurslovens § 42.

Et *mindretal* i udvalget peger bl.a. på, at antallet af modregninger i de nævnte tilfælde har været beskedent, og at der ikke er forekommet tilfælde, hvor en foretaget modregning har hindret en virksomhedsrekonstruktion eller en kreditorordning. Mindretallet finder endvidere ikke, at modregningsadgangen indebærer en fortrinnsstilling for det offentlige krav.

Der henvises om flertallets og mindretallets opfattelser til betænkningen, side 29 ff.

Justitsministeriet finder, at mulighederne for rekonstruktion af virksomheder, der er trådt i betalingsstandsning, vil kunne forbedres, såfremt der gennemføres de af udvalgsflertallet foreslåede begrænsninger i modregningsadgangen. En sådan begrænsning, ikke mindst af det offentliges muligheder for modregning i forbindelse med betalingsstandsning og udsættelse med afgørelser om konkurs, vil således kunne have en beskæftigelsesfremmende virkning. Justitsministeriet kan således tiltræde udvalgsflertallets synspunkter og forslag. Den foreslåede regel i konkurslovens § 16, stk. 1, 3. pkt., og lovforslagets § 1, nr. 12-13, er udformet i overensstemmelse hermed.

2.5. Efter de gældende regler finder reglerne om betalingsstandsning også anvendelse, hvor skifteretten har udsat en afgørelse om konkurs i tilfæl-

de, hvor skyldneren søger en ordening med fordringshaverne. Betalingsstandsningensudvalget stiller i overensstemmelse hermed forslag om en ændring af konkurslovens § 24, således at reglerne om udsættelse med afgørelsen om konkurs udformes på samme måde som de foreslåede nye regler om betalingsstandsning. Justitsministeriets lovforslag er udformet i overensstemmelse hermed.

2.6. Der er indhentet udtalelser over betalingsstandsningensudvalgets betænkning fra præsidenterne for østre og vestre landsret, sø- og handelsretten i København, Københavns byret og retterne i Odense, Ålborg og Århus, Den danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Assurandør-Societetet, Butikshandelens Fællesråd, Danmarks Sparekasseforening, Dansk Arbejdsgiverforening, De Danske Landboforeninger, Den Danske Bankforening, Entreprenørforeningen, Forbrugerrådet, Foreningen af kreditoplysningsbureauer i Danmark, Grosserer-Societetet, Håndværksrådet, Industrirådet, Landsorganisationen i Danmark, Lønmodtagernes Garantifond, Provinshandelskammeret, Realkreditrådet, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger og samtlige øvrige ministerier.

3. Gældssanering.

3.1. De senere års reformer af reglerne om udlæg, tvangsauktion og konkurs har i vidt omfang haft til formål at sikre en bedre varetagelse af hensynet til skyldneren. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til de ændringer, der blev gennemført i retsplejeloven ved lov nr. 258 af 26. maj 1976 (udlægsreglerne) og lov nr. 291 af 8. juni 1978 (reglerne om tvangsauktion). De nye udlægsregler indebærer bl.a., at der normalt først, når der er gået 6 måneder fra en forgæves udlægsforretning hos skyldneren, påny kan foretages fagedforretning mod den pågældende (den såkaldte fredningsregel).

Efter de gældende regler har skyldneren imidlertid ikke mulighed for uden samtykke fra fordringshaverne at få slettet gælden. Dette gælder, selvom skyldneren er stærkt forgældet, og selvom det er åbenbart, at han ikke har rimelig udsigt til at blive i stand til at opfylde sine forpligtelser. Og det anførte gælder uanset årsagen til, at skyldneren er overbebyrdet med gæld.

Der kan anføres væsentlige hensyn til støtte for, at stærkt forgældede personer får adgang til at få saneret deres økonomi. Manglende mulighed for at få slettet ubetalelige fordringer fører ofte til, at